

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice X
Serviciul Soluționare Contestatii 2
Nr. înreg. ANSPDCP 20008

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Brașov

Str. Mihail Kogalniceanu, nr. 7,
Brașov
Tel: 0268.308.476
Fax: 0268.547.730

Decizia nr. 537/16.05.2018

privind soluționarea contestației depuse de
S.C. XXX S.R.L.
din loc. X, str. x, nr. x, jud. X,
înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. x

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X a fost sesizată de către Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X – Serviciul Evidența pe Plătitori prin adresa nr. x (înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. x), cu privire la contestația depusă de către **S.C. XXX S.R.L. cu sediul în loc. X, str. x, nr. x, jud. X, CUI x**, formulată împotriva:

- **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x;**
- **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x;**
- **Deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele , taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 nr. x**

emise de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivel Regiunii X – Serviciul Evidența pe Plătitori, comunicate societății la data de 15.12.2017, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei.

Contestația, înregistrată inițial la D.G.R.F.P. X sub nr. x și, respectiv sub. nr. x a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Suma contestată este de **x lei**, având următoarea componență:

x lei, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende;

x lei, reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende;

x lei, reprezentând penalități de nedeclarare pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere;

x lei, cu titlu de impozit pe venit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269 și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este legal investită să soluționeze cauza.

A). Prin contestația înregistrată inițial la D.G.R.F.P. X sub nr. x, respectiv sub nr. x, petenta se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x, a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x și a Deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 nr. x și solicită anularea acestora și exonerarea contestatoarei de la plata creanței fiscale în valoare totală de x lei.

În susținerea contestației, petenta invocă următoarele:

- pentru Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x organul fiscal a invocat dispozițiile art. 98 lit. c) și art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, dobânzile și penalitățile de întârziere fiind calculate pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale individualizate prin Decizia de impunere nr. F-x.

Potrivit normelor juridice invocate: „*Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale: ... c) deciziile***) referitoare la obligațiile fiscale accesorii” (art. 98 lit. c).

„*Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii***), cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8)” (art. 173 alin. 5).

- pentru Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x organul fiscal a invocat dispozițiile art. 98 lit. c) și art. 181 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, penalitățile de nedeclarare fiind calculate pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizia de impunere anterior menționată.

Conform textelor legale invocate: „*Sunt asimilate deciziilor de impunere și*

*următoarele acte administrative fiscale: ... c) deciziile**) referitoare la obligațiile fiscale accesorii” (art. 98 lit. c);*

Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, se datorează: „ (1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere....”

- pentru Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 nr. x, organul fiscal a invocat dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, obligația fiscală cu titlu de impozit pe profit fiind stabilită ca urmare a nedepunerii declarațiilor fiscale în acord cu norma juridică reținută de organul fiscal ca temei legal: „Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere. Aceste prevederi nu sunt aplicabile după începerea inspecției fiscale pentru obligațiile fiscale nedeclarate” (art. 107 alin.1)”.

Petenta precizează că împotriva actelor administrativ fiscale prin care au fost individualizate obligațiile fiscale principale stabilite suplimentar de plată - impozit pe profit și impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice – a fost depusă contestație și, ca atare, în cauză este aplicabil principiul „*accessorium sequitur principalem*”.

Astfel petenta subliniază faptul că toate cele trei decizii contestate reprezintă consecința emiterii Deciziei de impunere F-x, prin aceste acte administrativ fiscale fiind stabilite accesorii fiscale (dobânzi, penalități de întârziere și penalități de nedeclarare) aferente creanțelor fiscale suplimentare individualizate prin Decizia de impunere menționată.

În opinia petentei, accesoriile fiscale „*urmează soarta*” creanței principale fiind nedatorate pentru aceleași motive arătate în susținerea contestației depuse împotriva Decizie de impunere nr. F-x, respectiv:

- organul fiscal a ignorat prezumția de nevinovăție a contribuabilului;
- actele administrativ fiscale se întemeiază pe o premisă absolut eronată – neevidențierea corectă în contabilitate a veniturilor obținute din activitatea de jocuri de noroc;
- stabilirea prin estimare a bazei de impunere este nejustificată, atâta timp cât

societatea avea condusă evidență contabilă, iar metoda de estimare aplicată nu este adecvată speței;

- organul fiscal nu a administrat eficient mijloacele de probă pentru a stabili starea fiscală reală a contribuabilului, nu a respectat drepturile acestuia și nu și-a exercitat în mod corespunzător și complet dreptul de apreciere;
- stabilirea impozitului pe dividende s-a făcut fără a ține seama de prevederile legale de reglementare în materie și fără a se ține seama că societatea contestatoare nu a distribuit niciodată dividende.

Referitor la nelegalitatea Deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 nr. x petenta susține că organul fiscal a nesocotit dispozițiile art. 107 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestei norme, organul fiscal trebuie să înștiințeze pe contribuabil cu privire la depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere, înștiințare care în speță nu s-a realiza. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere.

B). Față de aspectele contestate, se reține că Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X – Serviciul Evidența pe Plătitori, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x a stabilit în sarcina societății accesorii în sumă totală de x lei (x lei dobânzi + x lei penalități de întârziere + x lei penalități de nedeclarare) aferente impozitului pe profit și impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

Documentul prin care au fost individualizate obligațiile principale este Decizia de impunere nr. F-x.

Accesoriile în sumă totală de x lei au fost calculate în temeiul art. 98 lit.c), a art. 173 alin. (5) și a art. 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, prin Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 nr. x, organul fiscal a stabilit în sarcina societății contestatoare impozit pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/datorate de persoanele juridice române în sumă de x lei

Impozitul în sumă de x lei au fost calculat în temeiul art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

C) Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivele petentei și constatările organelor fiscale, în raport cu actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de x lei, reprezentând:

x lei, dobânzi aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende;
x lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende;

x lei, penalități de nedeclarare pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere;

cauza supusă soluționării este dacă, D.G.R.F.P. X, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care accesoriile în cuantum de x lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x, sunt aferente debitelor principale stabilite prin Decizia de impunere F-x, reprezentând impozit pe profit și impozit pe veniturile din dividende, care fac obiectul Sesizării penale nr. x înaintate Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism București și pentru care s-a dispus suspendarea soluționării contestației prin Decizia nr. x.

În fapt, se reține că prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x, emise de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X au fost calculate în sarcina contestatarii, obligații fiscale accesorii în sumă totală de x lei, aferente debitelor cu titlu de impozit pe profit și impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

Documentul prin care au fost individualizate obligațiile principale este Decizia de impunere nr. F-x.

În drept, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada de până la 31.12.2015, unde se precizează:

„Art. 119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

„ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

„, ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

modificat ulterior

„Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile [art. 120](#) alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Pentru perioada după 01.01.2016, în speță devin incidente dispozițiile art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„, ART. 173

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 174

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

ART. 176

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile [art. 174](#) alin. (2) - (4) și [art. 175](#) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

De asemenea, în speță sunt aplicabile și prevederile art. 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„ Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

(2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/plătitorului, cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie:

a) se sting prin plată sau compensare până la termenul prevăzut la [art. 156](#) alin. (1);

b) sunt eșalonate la plată, în condițiile legii. În acest caz, reducerea se acordă la finalizarea eșalonării la plată.

(3) Penalitatea de nedeclarare prevăzută la alin. (1) se majorează cu 100% în cazul în care obligațiile fiscale principale au rezultat ca urmare a săvârșirii unor fapte de evaziune fiscală, constatate de organele judiciare, potrivit legii.

(4) Aplicarea penalității de nedeclarare prevăzute de prezentul articol nu înlătură obligația de plată a dobânzilor prevăzute de prezentul cod.

(5) Penalitatea de nedeclarare constituie venit al bugetului de stat.

(6) Organul fiscal nu stabilește penalitatea de nedeclarare prevăzută de prezentul articol dacă aceasta este mai mică de 50 lei.

(7) Penalitatea de nedeclarare nu se aplică dacă obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere rezultă din aplicarea unor prevederi ale legislației fiscale de către contribuabil/plătitor, potrivit interpretării organului fiscal cuprinse în norme, instrucțiuni, circulare sau opinii comunicate

contribuabilului/plătitorului de către organul fiscal central.

(8) Despre aplicarea penalității de nedeclarare potrivit alin. (1) sau, după caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemnează și se motivează în raportul de inspecție fiscală. Prevederile [art. 130](#) alin. (5) și ale [art. 131](#) alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(9) În situația în care obligațiile fiscale principale sunt stabilite de organul de inspecție fiscală ca urmare a nedeunerii declarației de impunere, se aplică numai penalitatea de nedeclarare, fără a se aplica sancțiunea contravențională pentru nedeunerea declarației.

(10) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.*).

(11) Cu excepția situației prevăzute la alin. (3), penalitatea de nedeclarare nu poate fi mai mare decât nivelul creanței fiscale principale la care se aplică, ori de câte ori prin aplicarea metodei de calcul prevăzute la alin. (1) penalitatea de nedeclarare depășește acest nivel.

(12) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie de impunere emisă ca urmare a procedurii de verificare a situației fiscale personale. În acest caz, penalitatea de nedeclarare se calculează începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

În consecință, accesoriile se calculează pentru sumele datorate și neplătite în termenul legal la bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că, debitele principale stabilite suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr. x (impozit pe profit în sumă de x lei și impozit pe dividende în sumă de x lei), contestate de petentă, fac obiectul Sesizării penale nr. x înaintate Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism București și al dosarului penal cu nr. x.

Întrucât Decizia de impunere nr. x a fost contestată, în baza prevederilor art. 277 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, soluționarea contestației depusă împotriva acesteia a fost suspendată până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală – sens în care a fost emisă Decizia nr. x și, ca o consecință, potrivit principiului „accessorium sequitur principale” **se va suspenda și soluționarea contestației depuse împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x și a Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x, emise de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X pentru sumă totală de x lei (x lei, dobânzi aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende + x lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende + x lei, penalități de nedeclarare pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau**

declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere).

2. Referitor la Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 nr. x, emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X – Serviciul Evidența pe Plătitori.

Cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. X, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este de a se pronunța cu privire la legalitatea stabilirii în sarcina contribuabilului a impozitului pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/datorate de persoanele juridice române în sumă de x lei.

În fapt, prin Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 nr. x organe fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X au stabilit în sarcina S.C. XXX S.R.L. impozit pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/datorate de persoanele juridice române, în sumă de x lei.

Decizia în cauză a fost contestată, petenta invocând nelegalitatea actului administrativ fiscal determinată de faptul că organul fiscal nu a respectat dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează obligația organului fiscal de a-l înștiința pe contribuabil cu privire la depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere, înștiințare care în speță nu s-a realizat.

În drept, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Art. 107 Stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale ca urmare a nedepunerii declarației de impunere

(1) Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere. Aceste prevederi nu sunt aplicabile după începerea inspecției fiscale pentru obligațiile fiscale nedeclarate.

(2) În înștiințarea prevăzută la alin. (1) organul fiscal informează contribuabilul/plătitorul cu privire la consecințele nedepunerii declarației de impunere.

(3) Stabilirea din oficiu a creanței fiscale se face prin estimarea bazei de impozitare, potrivit art. 106. Organul fiscal procedează la estimarea creanței fiscale

ori de câte ori informațiile deținute de organul fiscal nu permit estimarea bazei de impozitare.

(4) Pentru creanțele fiscale administrate de organul fiscal central, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale nu se face în cazul contribuabilului/plătitorului inactiv, atât timp cât se găsește în această situație.

(5) Contribuabilul/Plătitorul poate depune declarația de impunere pentru creanțele fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere emisă potrivit alin. (1), în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei, sub sancțiunea decăderii, chiar dacă acest termen se împlinește după împlinirea termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale. Decizia de impunere se anulează de organul fiscal la data depunerii declarației de impunere.

(6) În cazul în care se depune declarația de impunere potrivit alin. (5), după împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 110, de la data depunerii declarației începe să curgă un nou termen de prescripție”.

De asemenea, în soluționarea cauzei se rețin precizările din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 962/2016 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, potrivit căroră:

„1.2. Emiterea și comunicarea înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

1.2.1. Compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilii/plătitorii în legătură cu depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, prin comunicarea unei înștiințări.

Înștiințările privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale se emit conform procedurilor de administrare fiscală în vigoare și se comunică contribuabililor/plătitorilor în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale. [...]

2. Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor, cu excepția taxei pe valoarea adăugată

2.1. După expirarea termenului de 20 de zile de la data comunicării înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale, pentru contribuabilii/plătitorii cuprinși în Lista contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, compartimentul de specialitate verifică, pentru fiecare contribuabil/plătitor și pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție care urmează a fi supus(ă) impunerii din oficiu, existența a cel puțin 4 declarații fiscale în perioada supusă analizei.

Perioada supusă analizei este o perioadă anterioară de 24 de luni de la luna pentru care se efectuează impunerea din oficiu, pentru obligațiile fiscale cu termen de declarare lunar, respectiv 36 de luni, pentru obligațiile fiscale cu termen de

declarare trimestrial sau semestrial.

Operațiunile de mai sus nu se aplică în cazul impozitului pe profit datorat de contribuabilii menționați la art. 41 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal. Pentru impozitul pe profit datorat de acești contribuabili/plătitori se va avea în vedere procedura prevăzută la pct. 2.5.”

Având în vedere prevederile anterior citate, în baza documentelor aflate la dosarul cauzei și a precizărilor organului emitent al actului atacat, în soluționarea contestației se rețin următoarele:

- Urmare verificării bazei de date aflate la dispoziția sa, organul fiscal a constatat faptul că S.C. Xxx S.R.L. figurează cu declarația lunii septembrie 2017 nedepusă, pentru impozitul pe profit.

În baza prevederilor legale anterior menționate, organul fiscal a emis „Notificarea privind nedepunerea în termen a declarațiilor de impunere/declarațiilor informative”, confirmată de contribuabil în data de 09.11.2017.

Așadar societatea Xxx S.R.L. a fost înștiințată despre faptul că nu a transmis Declarația 100 – impozit pe profit pentru luna septembrie și că are un termen de 15 zile pentru a se conforma dispozițiilor legale în vigoare, în caz contrar petenta intră sub incidența prevederilor art. 336 alin. (2) Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și stabilirea din oficiu a obligației de plată, așa cum se precizează la art. 107 alin. (1) din același act normativ.

Se reține că, nedepunerea declarațiilor fiscale poate conduce la declararea inactivității, cu implicațiile fiscale aferente.

Astfel, contrar susținerii petentei, după cum rezultă și din adresa nr. 6301/12.04.2018 emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. 12348/18.04.2018, Notificarea a fost comunicată societății, aceasta confirmând primirea în data de 09.11.2017, conform Listei Notificărilor confirmate și transmise prin intermediul Unității de Imprimare Rapidă, anexată la dosarul cauzei.

Deoarece S.C. Xxx S.R.L. nu a înțeles să se conformeze, potrivit art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, organul fiscal a emis Decizia de impunere din oficiu pentru luna septembrie 2017 cu nr. x, decizie confirmată de primire de contribuabil în data de 15.12.2017.

Potrivit prevederilor legale de reglementare în materie, depunerea declarației fiscale pentru obligațiile stabilite din oficiu, în termen de 60 de zile de la data comunicării acesteia, conduce la desființarea deciziei de impunere din oficiu.

În conformitate cu prevederile art. 101 pct. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală privitor la obligația de a depune declarația fiscală, aceasta se menține și în cazurile în care:

- „ (3) *Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:*
- a) a fost efectuată plata obligației fiscale;*
 - b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor*

legale;

c) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii;

d) veniturile sunt obținute în România de contribuabili nerezidenți și care potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri nu sunt impozabile în România.

De asemenea, organele fiscale, în adresa înregistrată la D.G.R.F.P .X sub nr. x, au precizat că. „Analizând din nou situația am constatat că nici până azi, nu s-a transmis declarația 100 privind impozitul pe profit, pentru luna septembrie 2017.”

Din cele anterior prezentate se reține că societatea nu și-a îndeplinit nici la termen și nici ulterior, după notificare, obligațiile declarative în ceea ce privește impozitul pe profit aferent lunii septembrie 2017, fapt ce a determinat organul fiscal să aplice prevederile legale de reglementare în materie în astfel de situații, ceea ce a condus la emiterea, în condițiile legii, a Deciziei de impunere din oficiu nr. x pentru luna septembrie 2017, contestată de petentă.

Având în vedere că susținerile petentei referitoare la acest capăt de cerere nu se confirmă și nu sunt susținute cu documente, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

În speță, sunt incidente dispozițiile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„Art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”,

coroborate cu prevederile pct. 11.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015, care stipulează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiata, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat.”

În contextul considerentelor anterior prezentate, având în vedere prevederile legale citate și faptul că argumentele formulate prin contestație de către societate nu demonstrează existența unei alte situații decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală se reține că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 cu nr. x, prin care s-a stabilit în sarcina contribuabilului impozit pe profit de plată în cuantum

de x lei, ***fapt pentru care contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în cuantum de x lei.***

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 272, art. 273 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. XXX S.R.L. cu sediul în loc. X, str. x, nr. x, jud. X, pentru suma totală de x lei, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x, emise de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, compusă din:

x lei, dobânzi aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende;

x lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și impozitului pe dividende;

x lei, penalități de nedeclarare pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere,

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea deciziei.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. XXX S.R.L., cu sediul în loc. X, str. x, nr. x, jud. X, pentru suma de x lei, reprezentând impozit pe venit, stabilită prin Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 9/2017 cu nr. x, emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,